

हुण्डिका=मुद्रा । भौवादिककुण्ठतिवत् (209) रूपाण्यूह्यानि ।

‘भवादावेव द्रमिडाः ‘हुडि सङ्घाते’ इति पठन्ति, आर्यास्तु न पठन्ति ;’ इति काश्यपमतप्रदर्शनपूर्वकं माधवीये प्रतिपादितम् ।

(2011) “हुडु गतौ” (I-भ्वादि:-352. सक. सेट्. पर.)

‘होडतीति गतौ होडेहोडतेऽनादरे पुनः ।’ (श्लो. 86) इति देवः ।

भौवादिकतोडतिवत् (738) सर्वाण्यपि रूपाण्यूह्यानि ।

(2012) “हुर्छा कौटिल्ये” (I-भ्वादि:-211. सक. सेट्. पर.)

‘कौटिल्यम्=अपसारणम्’ इति मैत्रेयः । हूर्छा, ¹हूः-हुरौ-हुरः, ²हूर्णः-हूर्णवान्, हूर्णमनेन-हूर्छितमनेन, इति विशेषः । सामान्यरूपाणि कूजतिवत् (239) बोध्यानि ।

(2013) “हुल गतौ” (I-भ्वादि:-844. सक. सेट्. पर.)

ज्वलादिः ।

‘हिसासंवरणयोश्च’ इति मैत्रेयः । होलः । ज्वलित्यादित्वात् (3-1-140) कर्तरि णप्रत्ययः । गौरादिपाठात्, संज्ञायां घञन्तात् स्त्रियां ङीषि-होली=औत्तर-क्रीडाविशेषः । भौवादिककोलतिवत् (231) इतररूपाण्यूह्यानि ।

(2014) “हूडु गतौ” (I-भ्वादि:-353. सक. सेट्. पर.)

भौवादिकतोडतिवत् (738) सर्वाणि रूपाण्यूह्यानि ।

(2015) “ह प्रसह्यहरणे”

(III-जुहोत्यादि:-1097. सक. अनि. पर.)

‘प्रसह्यहृत्यां हरणे जिहर्ति हरते हरेत् ॥’ (श्लो. 27) इति देवः ।

अयं छान्दसः इति ‘अर्तिपिपत्योश्च’ (7-4-77) इत्यत्र भाष्ये स्पष्टम् । ‘अयं सुवो अभिजिहर्ति होमान्’ (आपस्तम्बश्रौतसूत्रे 4-7-2) । कातन्त्रीयास्तु भाषायामपि धातुममुं पठन्ति । सर्वाण्यपि रूपाणि जौहोत्यादिकगरति (420) वत् बोध्यानि ।

1. क्विपि ‘राहोपः’ (6-4-21) इति छकारस्य लोपः । ‘वैरूपधायाः—’ (8-2-70) इति दीर्घः । सर्वत्र प्रयोगे पदान्तत्वनिबन्धनः, उपधादीर्घोऽस्य द्रष्टव्यः ।

2. निष्ठायाम्, ‘आदितश्च’ (7-2-16) इतीग्नियेषे, राहोपे, ‘रदाभ्यां—’ (8-2-42) इति निष्ठान्तत्वम् । णत्वम् । भावे, आदिकर्मणि च धातोरिग्नियेषध्निकल्पः ।